
Trajnostno načrtovanje mest in drugih naselij v Sloveniji

Author(s): Ivan STANIČ

Source: *Urbani Izziv*, 1994, No. 26/27, MALA MESTA (1994), pp. 88-92

Published by: Urbanistični inštitut Republike Slovenije

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/44180235>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

This content is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

Urbanistični inštitut Republike Slovenije is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Urbani Izziv*

JSTOR

so organizacija turizma, model strukture turistične organizacije – ponazorili so ga s konkretnimi primeri, npr. Hrvaške. V sistemu organizacije imajo posebno vlogo družabništva – partnerstva, in tako smo v zvezi s to problematiko slišali referat z naslovom Občinski in državni turistični uradi – partnerji ali zaviralci v turizmu?, problematiko je referent ponazoril s primerom mesta Freiburg.

V naslednjih temah so referenti obravnavali promocijo in njeno harmonizacijo na ravni mesta, nato pa je bil predstavljena tema o pomembnem vplivu turizma na urbani razvoj. V. B. Mušič je predstavil prispevek z naslovom Vloga turizma v politiki razvoja mest, kjer je opozoril na koristi in pasti turističnega razvoja, in sicer v povezavi s prostorsko in gospodarsko-socialno politiko pri razvoju mest.

Načrtovanje turizma v mestih

V popoldanski sekciji, kjer je prav tako nastopilo šest referentov, so razpravljali o temi marketinga in načrtovanja v turizmu. Tematiko so ponazorili s posameznimi primeri: Ptuj, Zagreb, Budimpešta. Naslednje teme so bile še: Profesionalnost hotelirstva in kvalitetno gospodarjenje, turistični produkt mest z vidika potovalne agencije in kot sklepno predavanje Kulturna dediščina in turizem.

Povzetek konference.

Sklepno besedo so imeli prof. Kaspar, prof. J. Planina in predsednik NTZ mag. J. Sirše. Povzamemo lahko, da je turizem sicer "industrija" 21. stoletja, vendar v pozitivnem smislu, ker to gospodarsko dejavnost skušamo organizirati tako, da ne bo škodljiva za okolje (okolje je v tem okviru pojmovano v najširšem smislu). Posebno pozornost je treba nameniti identiteti mest, komparativnim prednostim in komparativnim ponudbam mest. Pomembna je zlasti kultura mest, skupaj s kulturo prebivalcev, ki so pomemben dejavnik pri kvalitetni turistični ponudbi v mestih. Veliko prizadevanj bo zahteval marketing in promocija v turiz-

mu, kajti le tako bo Slovenija dosegla zastavljene cilje, ki narekujejo, da postane turizem gospodarsko in finančno gonilo v razvoju gospodarstva. Poleg tega pa je turizem tudi del kulture, lahko celo trdimo, da tudi že postaja pomemben del gospodarske identitete naše države.

Dr. Branka Berce Bratko, dipl. etn.

Ivan STANIČ

Trajnostno načrtovanje mest in drugih naselij v Sloveniji

Sodobna planerska praksa se v času uveljavljanja novih paradigem v razvoju čedalje pogosteje srečuje s posledicami preteklosti v gospodarskem in družbenem smislu. V tem prispevku bom predstavil tri problemske konference, ki jih je združevala osnovna misel, to je uveljavljanje trajnostnega razvoja pri planiranju in urejanju prostora oziroma lokalni operacionalizaciji paradigem, ki so bile sprejete na globalni ravni.

Na prvi je bila obravnavana problematika uveljavljanja trajnostnega razvoja pri načrtovanju in urejanju podeželja, na drugi urbanistične in arhitekturne prenove majhnega naselja na slovenskem obrobju, na tretji pa splošnih načel trajnostnega razvoja urbanih naselij.

♦ ♦ ♦

**Mednarodna delavnica
Človek – upravljanje –
obstojei razvoj, Pišece,
Železna Kapla
(Atomske Toplice, 25. – 30. 6. 1994)**

Koordinatorica posveta prof. dr. **Ana Barbič** je v svojih razmišljanjih o prihodnosti razvoja podeželskih območij za izhodišče vseh teoretičnih

razlag predpostavila takšen razvoj podeželskih območij, ki temelji na ohranjanju virov in dolgoročno zagotavlja človekov obstoj, ali kot je bilo zapisano v vabilu:

"Paradigma obstojnega razvoja ni nova. Upoštevale so jo že prvotne človeške družbe, ki so delovale na usklajenosti med človekom (zadovoljevanje njegovih potreb) in naravo (ohranjanje njenih proizvodnih potencialov). Ljudje so torej že od nekdaj znali ohranjati sebe, medsebojne odnose, svojo skupnost in svoje naravno okolje. V obdobju industrijskega razvoja pa je postajalo ravnotežje med človekom in naravo vse manj pomembno in postopoma tudi izpuščeno iz razvojnega načrtovanja. Koncept obstojnosti se je do neke mere ohranil le v kmetijski proizvodnji, pa tudi tam se je njegov pomen zaradi agresivnosti industrijskih proizvodov vse bolj zmanjševal.

Dramatična ogroženost virov kot posledica nekontroliranega industrijskega razvoja na eni strani in naglo večanje znanj, ki opozarjajo na nevarne posledice takšnega razvoja na drugi, sta prispevala k oblikovanju/oživitvi koncepta obstojnega razvoja kot filozofski paradigmi človeštva ob koncu 20. stoletja. Potreba po varovanju virov postopoma prodira v vse človekove dejavnosti in postaja eden njihovih bistvenih določevalcev, odnos do okolja in njegovo učinkovito varovanje pa pomemben kriterij razvitosti/sodobnosti konkretne družbe.

Ker je obstojei razvoj v največji meri odvisen od upravljanja z viri, ki ga določajo in izvajajo prebivalci konkretnega podeželskega območja, je delavnica usmerjena predvsem na človeške vidike obstojnosti".

Delavnica je obsegala teoretski in praktični del. V teoretskem delu so posamezni udeleženci predstavili aktualne teme o katerih so kasneje tudi razpravljali, predvsem s ciljem, da bi opredelili temelje v strategiji obstojnega razvoja in njihovega uresničevanja s pomočjo ustreznih oblik lokalnega upravljanja. V praktičnem delu pa so se udeleženci podrobneje spoznali z obravnavanima podeželskima območjema, neposredno na terenu ali z razgovori z

Poročila

ljudmi, ter tako oblikovali predloge oziroma priporočila za zasnovo in izvajanje projekta obstojnega razvoja v dveh podeželskih skupnostih, in sicer v krajevni skupnosti Pišece in občini Železna Kapla v Avstriji.

Delavnica je bila vključena v program sodelovanja med Univerzo v Ljubljani in Univerzo v Celovcu, dejansko pa je pomenila tudi uresničevanje prve faze triletnega skupnega programa, ki ga izvajata oddelka za agronomijo na Biotehniški fakulteti v Ljubljani in oddelek za geografijo na Univerzi v Celovcu.

Prof. dr. **Ana Barbič** je v prispevku *Obstojen razvoj podeželskih naselij*: projektni pristop predstavila obstojnost kot sodobno razvojno paradigmo ter nekaj vidikov konfliktnosti med varovanjem okolja oziroma ohranjanjem kulturne dediščine in razvojem. Kljub nekaterim dvomom o možnostih za rešitev te konfliktnosti, pa zastavljene ravni in akcije – usmerjene v varovanje okolja ter povezanost globalnih in lokalnih vidikov obstojnosti – ponujajo okvir za oblikovanje strategije obstojnega razvoja podeželskih območij. V drugem delu prispevka je opredelila delovni model takšnega projekta, predpostavke za njegovo uresničevanje in vlogo lokalnih prebivalcev pri tem. Na koncu pa je predlagala, da bi kot izhodišče za strategijo gospodarskega razvoja podeželske skupnosti morali upoštevati raznolikost gospodarskih dejavnosti, za uresničevanje strategije obstojnega razvoja pa kombinacijo pristopov od spodaj navzgor in odzgoraj-navzdol.

Prof. dr. **Alessandro Bonnano**, z oddelka za ruralno sociologijo na Univerzi Missouri (ZDA) je podal razmišljanja z naslovom *Globalni postfordizem*: pogoji za socioekonomski razvoj podeželja. Predstavil je osnovne značilnosti globalnega postfordizma in jih primerjal z značilnostmi predhodne faze kapitalističnega razvoja ali fordizma, nato pa je prikazal implikacije globalnega postfordizma na trajnostni socioekonomski razvoj podeželskih območij v razvitih državah in državah v razvoju. Ugotovil je, da integracija podeželja v globalni sistem sicer zmanjšuje možnosti za družbeno nezaželeno

posledice v gospodarstvu, obenem pa protekcionistične strategije zavirajo pretok kapitala in naložb, ko se lotevajo socialno naravnanih ciljev, kot so npr. naraščanje stopnje zaposlenosti, razvoj podeželskih skupnosti in varovanje okolja. Alternative, v katerih je poudarjena širša mednarodna solidarnost, pa naj bi bile primernejše od tistih, ki poudarjajo predvsem lokalno razsežnost.

Dr. **Milan Naprudnik** in **Ivan Stanič** sta v prispevku *Od Ria ... do Pišec*: človekove dejavnosti v prostoru predstavila razmišljanja o možnostih reševanja lokalnih problemov na osnovi globalnih ciljev. Osnova za njuna razmišljanja so bila v tem primeru ruralna naselja. V zvezi z njimi sta ugotavljala, da posamezne dele naselbin, ki so prežeti z energijo preteklosti ali podjetnostjo sedanjosti, razumemo kot navidezne ikone, nespremenljive prisposodbe materializiranih želja, perpetualizacijo zdavnaj pozabljenih načinov življenja in miselnih vzorcev. Toda, oblika stavb, zunanjih prostorov, reprodukcij (industrijskih ali kmetijskih) površin, trase prometnih povezav (železnice, ceste ali vodne poti), razmestitve in lokacije posameznih dejavnosti, pa niso le splet naključij, da bi z njimi lahko ravnali kot da gre za navidezne vrednote. Povzela sta, da lahko le s pravilno identifikacijo zmogljivosti podeželskih naselij, zagotovimo njihovo ustrezno poseljenost, omogočimo gospodarsko prosperiteto prebivalstva in ohranimo podobo podeželja, kulturne krajine in posameznih vasi.

Dr. **Marjan Ravbar** je predstavil prispevek *Socialno geografske hipoteze regionalnega razvoja na podeželju*, v katerem je govoril o spremembah v omrežju naselij. Na podlagi predhodno opravljene tipologije območij poseljenosti, ki vsebuje tri glavne skupine: urbano omrežje, urbanizirana območja in podeželska območja, je posebej opozoril na strukturo ruralnih območij in problematiko razvoja podeželskih območij in njihove socialnogeografske značilnosti. Predstavil je tudi nekaj možnih izhodišč za oblikovanje aktivne politike na podlagi sedanjih razvojnih usmeritev.

Angelca Rus je v prispevku *Socioekonomske značilnosti, problemi in potenciali podeželskih (obrobni) naselij* ugotovila, da je v državi, kjer že vrsto let zagovarjamo policentrični razvoj, obrobni (podeželski) prostor v primerjavi z urbani (zgostitvenimi) območji obravnavamo kot "nekakšen ostanek", in sicer tako v gospodarskem kot v političnem smislu. Zato programi in znanstvene raziskave izhajajo pretežno s centralnih (urbanih) vidikov, lokalnih in regionalnih virov pa največkrat ne upoštevamo. S tem prispevkom, ki je naravnani predvsem geografsko, je skušala ugotoviti "pogoje in potenciala" na obrobju, in sicer z vidika življenjskih navad in predstav tamkajšnjega prebivalstva, ter prikazati naravne in socialnogeografske razmere in možnosti na obrobni območij. Svoje ugotovitve je ponazorila s primerom vasi Pišece.

Podoben prispevek, vendar s tematiko rehabilitacije naselja, je predstavila mag. **Doris Herzog**, z oddelka za geografijo na celovski Univerzi. V njem je prikazala problematiko, ki je nastala zaradi zaprtja papirnice Obir in sočasnega razvoja zdraviliškega turizma kot nadomestne dejavnosti, v Železni Kapli na Avstrijskem Koroškem. Gre namreč za problematiko, ki se je pojavila zaradi sprememb v dejavnostnem stroju določenega naselja.

Z ekološko problematiko so se ukvarjali:

Dr. **Fedor Černe** v prispevku *Presoja ekološke ustreznosti posameznih gospodarskih obratov*, v katerem je ugotavljal, da je dosedanja praksa politike varstva okolja temeljila pretežno na instrumentih prisile (command and control), ki so izhajali iz predpostavke, da v podjetjih ne želijo z lastnimi pobudami prispevati k varstvu okolja. V prispevku je predstavil tiste spremembe v značilnostih sistemov upravljanja z okoljem, ki so pomembni tudi za obvladovanje razvoja na podeželju. Tako je najprej opozoril na spremembe v zvezi z temeljno predpostavko pri varstvu okolja, tako da lahko sklepamo, da v nekaterih podjetjih že želijo – v okviru celovitega ob-

vladovanja kakovosti – izboljšati tudi svoje razmerje do okolja. Nato je opisal značilnosti in pomen "eco-auditinga", ki postaja vedno pomembnejši instrument pri varstvu okolja. Nazadnje pa je podal razmišljanja o pomenu preusmeritve v okoljevarstveni politiki v skladu z "bottom-up" konceptom, ki ima zaradi specifičnih razmer na podeželju še poseben pomen.

Mag. **Andrej Lukšič**, ki je v prispevku Reševanje ekološke problematike terja novo stopnjo racionalizacije odločevalnega sistema, v zvezi z ekološko sanacijo termoelektrarne v Šoštanju prikazal, da so neuspehi posledica vrzeli in slabosti v sistemu odločanja, tako samoupravnega kot strankarsko-parlamentarnega, pa tudi medsebojnih komunikacijskih blokad pri nosilcih odločanja. Reševanje ekoloških problemov zaradi kompleksnosti, ki nujno zahteva množstveno vključevanje institucionalnih in neinstitucionalnih organiziranih nosilcev odločanja in procese komunikacije in odločanja terja novo stopnjo racionalizacije. Povzel je, da je treba vzpostaviti institucionalne komunikativne forme, ki bodo omogočale javni "nadzor" (ne)institucionalnih nosilcev odločanja in sprotno reševanje odprtih vprašanj.

Dr. **Peter Mandl**, z Inštituta za geografijo na Univerzi v Celovcu, je v prispevku Modeliranje posledic prostorsko-planskih mer: uporaba integriranih geografskih informacijskih sistemov v metodološkem pristopu, predstavil metodo, ki je povzeta po sistemu za krajinsko načrtovanje, avtorja Carla Steinitza. Govoril je o šestih stopnjah v planskem procesu in ustreznem številu modelov (reprezentativni model, procesni model, evalvacijski model, model sprememb, model učinkov in model odločanja), pri čemer je treba osnovne procese v problematiki formalizirati in izbrati tip modela. Primere šestih stopenj v planskem modelu je prikazal v integriranem geografsko-informacijskem okviru.

Mag. **Alenka Verbole** pa je v prispevku Razvoj turizma na podeželju: stroški in koristi, izhajala iz nezavidljivega položaja podeželja v sodobnem svetu, ki je posledica naza-

dovanja tradicionalnega kmetovanja, odseljavanja s podeželja, sprememb v okolju, zmanjševanja dohodkov in možnosti zaposlitve podeželskega prebivalstva ter sprememb v državah Vzhodne Evrope. Sodobne smeri v turizmu so povzročile prevrednotenje podeželja, podeželskih skupnosti, njihove kulture in načina življenja. Po drugi strani pa turizem povzroča socialne, družbene in kulturne spremembe na podeželju, ne glede na koncepte ali smernice v razvoju. Vendar, zaenkrat ne moremo ugotavljati, da bi na določenem podeželskem območju že uresničevali načela trajnostnega razvoja v turizmu. Enako velja tudi za ugotavljanje industrijskega značaja te dejavnosti (samozadostnost, ireverzibilnost), stopnje možnega razvoja in zelenih smeri v razvoju. Torej, če že govorimo o trajnostnem razvoju, to velja samo za turizem, katerega cilj je varovanje okolja in izboljšanje kakovosti bivanja lokalnega prebivalstva.

Tema naslednjih prispevkov je bila reforma lokalne samouprave in njene posledice na podeželsko skupnost:

O pomenu participacije prebivalcev je govorila prof. dr. **Doris Wastl Walter**, z oddelka za geografijo na celovski Univerzi, v prispevku Demokracija kot formalizacija participacije prebivalcev v okviru lokalne samouprave. Poudarila je, da sodobne demokracije temeljijo na delovanju politični predstavniki, ki jih izvolijo državljani, za formalizacijo in organiziranje političnega zastopanja pa so na razpolago različni načini. Vendar so zaradi izbora načinov in konkretne politične kulture nekatere skupine prebivalstva običajno izključene iz predstaviških teles, zato je ideja o političnih predstavnikih, ki zastopajo celotno prebivalstvo zgolj navidezna. V zadnjem času se zato pogosto pojavljajo zahteve po sodelovanju od spodaj-navzgor, kar bi lahko uresničili le v okviru lokalne samouprave v majhnih skupnostih. V zvezi s tem se pojavljajo vprašanja, kot naprimer, kdo dejansko sodeluje oziroma upravlja, kateri načini (zakoni) zagotavljajo in dejansko omogočajo sodelovanje vseh prebivalcev ipd.

O reformi lokalne samouprave je spregovoril mag. **Stane Vlaj**, namestnik direktorja v Službi vlade RS za reformo lokalne samouprave. Udeležence delavnice je seznanil z ustavnimi določili v zvezi z reformo državnih uprav in uvedbo lokalne samouprave, z razlogi oziroma cilji spreminjanja, problemi pri organizaciji občinskih služb zaradi sorazmerne "majhnosti" izglasovanih občin ter možnostmi oblikovanja pokrajin kot širših lokalnih samoupravnih skupnosti, ki naj bi prevzele naloge, ki presegajo zmogljivosti majhnih občin. Občina naj bi imela tri vrste pristojnosti: izvorno področje dejavnosti, ki je tipična vsebina lokalne samouprave v demokratični Evropi, delovno področje lokalnih javnih zadev, ki jih bodo določili z zakoni za posamezna področja in delegirano področje dejavnosti, ki ga bo določila država. Za prevzem teh nalog mora biti občina kadrovska, materialno in drugače ustrezno usposobljena. Opozoril je na možnost, da bi se ti predpisi v bližnji prihodnosti spremenili, tudi zaradi podpisa in ratifikacije Evropske listine o lokalni samoupravi, kar bo zahtevalo uskladitev našega pravnega sistema z normativi, ki jih ta listina vsebuje.

Dušan Verbič pa je v prispevku Informacijska podlaga reformi lokalne samouprave v ospredje postavil problematiko o informacijskih potrebah posameznika in možnostih za njihovo kakovostno uresničitev v praksi. Ob tem je poudaril vlogo sodobnega upravljanja, njegove prednosti in razvojne cilje.

Pokrovitelji mednarodne delavnice so bili občina Brežica, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, Slovenska kmetijska zadružna banka in Zadružna zveza Slovenije, d.o.o.

Organizirala pa so jo v sodelovanju s Službo vlade RS za reformo lokalne samouprave in ljubljansko izpostavo avstrijskega inštituta za vzhodno in jugovzhodno evropske raziskave na Dunaju oddelek za agronomijo na Biotehniški fakulteti ljubljanske univerze in geografski oddelek na celovski univerzi. V programskem odboru mednarodne delavnice so sodelovali prof. dr. Doris Wastl Wal-

Poročila

ter (oddelek za geografijo na celovški univerzi), mag. Stane Vljaj (Služba vlade RS za reformo lokalne samouprave), Darko Bukovinski (sekretar občine Brežice) in navsezadnje, pobudnica in koordinatorica mednarodne delavnice prof. dr. Ana Barbič.

Arhitekturno-urbanistična delavnica v Gornji Radgoni (Gornja Radgona 26. – 30. 10. 1994)

Razlogi za tovrstno delavnico so razvidni iz osnutka splošnega dela predloga za organizacijo arhitekturno-urbanistične delavnice v Gornji Radgoni, ki ga je mestu leta 1993 ponudil pobudnik delavnice, arhitekt **Aleksander S. Ostan**:

"Fenomen mesta lahko včasih primerjamo s kompleksnostjo organizma ali tudi z naravo živega bitja, ki se mora v svojem življenju neprestano izpraševati o poteh svojega bivanja, o smereh svoje rasti, o uprašanjih svojega smisla.

Po eksplozivnem stoletju nesluteneega razvoja in preživetju treh vojn je tudi za Gornjo Radgono nastopil čas, da preveri svoje odločitve; da ob presertopanju sveta v novo tisočletje in prehajanju družb od industrijskih paradigem proti informacijskim, temeljito 'pogleda vase' in se vpraša, kdo pravzaprav je ali kaj pravzaprav hoče biti.

Kaj to pomeni za Radgono v prostorsko-urbanistično-arhitekturnem smislu?

Slika je simptomatična in spominja na večino ostalih slovenskih mest podobnega merila. Desetletja stihijskega in nestrokovnega razvoja so tudi Radgono pripeljala do stanja nepovezanega, razpršenega mesta brez jasne strukture in podobe, brez prave identitete. Neskladna širitev navzven je omajala ravnovesja navznoter, usmerjenost v zgolj novo je pretrgala kontinuiteto s starim, kratkoročno hitro projektiranje je nadomestilo dolgoročno organsko rast mesta, kvantiteta je preupila kvaliteto ...

Kako lahko npr. nadomestimo odsotnost historičnega jedra v centru mesta. Če vemo, da ta po navadi predstavlja "dušo" mesta?

Kje so tiste ključne točke v času in prostoru, na katere se lahko navežemo danes?

Ali bomo dopustili, da se kaos iz našega okolja zrcali tudi v naši notranjosti?

Stara modrost pravi, da človek najprej gradi hiše, potem one gradijo njega. Ali potemtakem še lahko poskrbimo za bolj urejen, harmoničen svet okoli nas, tudi za generacije, ki še prihajajo?"

Če povzamemo osnutek, je bil namen delavnice predvsem v tem, da bi našli možnosti za vključevanje strokovnjakov z različnih področij v načrtovalska hotenja nekega mesta oziroma iskanje skupne vizije kraja, ki želi najti ravnovesje med globalnim in lokalnim, med univerzalno civilizacijo in avtonomno kulturo. V resnici to pomeni povezovanje znanj prebivalcev z videnji in vedenjem obiskovalcev – strokovnjakov -, ki se uresničujejo predvsem pri medsebojnem srečevanju.

Potek delavnice

Okoli 30 udeležencev delavnice se je razdelilo na posamezne skupine, ki so odkrivalo oziroma potrjevale vrednote in probleme na posameznih območjih mesta ter v mestu kot celoti. Delo je potekalo v interdisciplinarnih skupinah, v nenehnem stiku z okoljem in s prebivalci. Poudarek je bil na prepoznavanju možnosti, osnovanih na dejanskih razmerah v prostoru, in iskanju karseda stvarnih rešitev za konkretne probleme, kot so npr:

- Radgona je danes mesto, katerega posamezni sestavni deli so med seboj v neskladju in brez kvalitativnih relacij;
  - posamezne strukturne enote so slabo urejene;
  - mnogi najvrednejši potenciali in vrednote v mestu so zakriti, blokirani ali poškodovani;

- na vitalnih točkah mesta so sive cone (klavnica, špedicija in mejni prehod, Elrad itd.);
- mesto nima izoblikovanega roba niti stika z reko;
- podrejeno je tranzitnemu prometu, sejmu, mejnemu prehodu;
- nima izoblikovane niti identitete niti vizije ekonomskega in prostorskega razvoja idr.

Po petih dneh (kolikor je trajala delavnica) intenzivnega interdisciplinarnega dela so posamezne skupine izdelale izhodišča – v določenih primerih pa so oblikovale tudi že rešitve za posamezna vprašanja kar zadeva lokalno urejanje –, ki izhajajo iz analize inherentnih kvalitete v naselju, in sicer v zvezi z:

- revitalizacijo zgodovinskega tkiva mesta,
- ureditvijo območja mejnega prehoda,
- upoštevanjem odnosa mesta do reke,
- reurbanizacijo območja tovarne Elrad in Trga svobode,
- vzpostavitev poti med avtobusno in železniško postajo – prečna poteza od pokopališča do Mure,
- merili za urejanje območja Trate,
- ureditvijo območja sejmišča in hi-podroma,
- možnostmi na območju opuščene opekarnice in industrijske cone,
- globalnimi problemi v zvezi z urejanjem prometa.

Eden od pomembnejših dosežkov urbanistično-arhitekturne delavnice v Gornji Radgoni pa je tudi osnutek načrta za ekonomski preporod mesta, ki bi lahko postal osnova za urbano rekonstrukcijo kraja.

Delavnico so organizirali Aleksander S. Ostan, svobodni arhitekt, skupina Odprti krog in Zgodovinsko društvo Gornja Radgona ter Izvršni svet Skupščine občine Gornja Radgona in oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora.

Pokrovitelji delavnice so bili: Kompas Gornja Radgona, Delavska univerza Gornja Radgona, Radgonske gorice in lokalna televizija.

V kratkem bo izšel tudi zbornik o poteku delavnice.

